

[Arbejdsministeren.]

synspunkt er senere frafaldet. I det embedsmandsudvalg, som har forberedt lovforslaget, var der da også enighed om, at en sådan direkte overførelse til Grønland af samtlige her i landet gældende love, bekendtgørelser, cirkulærer og vejledninger ville være lidet rimelig, dels fordi der ikke i Grønland ville være behov for så omfattende regelsæt, dels fordi en sådan overførelse ville vanskeliggøre og sinke gennemførelsen af påkrævede forskrifter og forbedringer, fordi reglerne ville være uoverskuelige for arbejdsgivere og ansatte og unødigt vanskelige at administrere. Man må herved erindre sig, at den danske arbejderbeskyttelseslovgivning, og hvad dertil hører, er udviklet trinvis gennem snart et hundrede år parallelt med udviklingen inden for industri, håndværk og øvrige erhverv, medens man i Grønland står over for udviklingen af en helt ny lovgivning på dette område med sigte på et erhvervsliv, som inden for rammerne af særlige naturgivne forudsætninger står ved begyndelsen af en udvikling, som endnu er karakteriseret af mere enkle forhold end dem, som gør sig gældende i et højt udviklet industrialiseret samfund. Jeg er derfor for mit vedkommende helt enig i, at det vil være rigtigt at begynde med en mere enkel lovgivning, som suppleret med administrativt udfærdigede bestemmelser kan udbygges, efterhånden som behovet herfor melder sig.

Også spørgsmålet om tilrettelæggelsen af det stedlige arbejdstilsyn i Grønland har været genstand for indgående overvejelse, uden at der dog er opnået fuld enighed mellem samtlige berørte parter på dette punkt.

Idet jeg henviser til det om dette spørgsmål i lovforslagets almindelige bemærkninger og i bemærkningerne til § 30 anførte, vil jeg også gerne her understrege, at det er regeringens bestemte hensigt, at arbejdstilsynet skal kunne løse de opgaver, det i Grønland stilles over for, hurtigt og effektivt. Fra regeringens side lægger man imidlertid afgørende vægt på, at løsningen af disse opgaver i videst muligt omfang kan ske inden for det grønlandske samfunds egne rammer.

Med disse bemærkninger skal jeg anbe-

fale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Åger) [af K. Axel Nielsen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 100) findes i tillæg A. sp. 2143, fremsættelsen i tidenden sp. 1943).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 2 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om aftaler og andre retshandeler på formuerettens område [af K. Axel Nielsen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 101) findes i tillæg A. sp. 2145, fremsættelsen i tidenden sp. 1943).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Justitsministeren (Thestrup): Hovedformålet med de to lovforslag er efter bemærkningerne at modernisere aftalelovens § 31 og straffelovens § 282, således at den, der udnytter sin særlige mulighed for indsigt i forholdene på et bestemt område eller sin modparts tilsvarende ukendskab til at skaffe sig en urimelig gevinst, kan straffes og retshandelen kan erklæres for ugyldig. Endvidere oplyser forslagsstillerne, at de ved formuleringen af bestemmelserne har søgt at anvende et mere nutidigt ordvalg, der kunne lette muligheden for bestemmelsernes anvendelse, og heri er jeg ikke uenig med forslagsstillerne.

De to lovforslag har sammenhæng med de tidligere i denne folketingssamling af socialdemokratiet fremsatte forslag til lov om udlån mod pant i fast ejendom og forslag til lov om ændring af lov om tinglysning. Under disse lovforslags første behandling omtalte jeg, at det nedsatte ågerudvalg, der skal fremkomme med en vurdering af de gældende strafferetlige og civilretlige regler vedrørende åger og eventuelt stille forslag om ændrede regler, ville afslutte sit arbejde i begyndelsen af 1971. Jeg anførte videre, at det som følge af den nært forestående afslut-